

دئ ب هه قالئ قورئانئ (ئوئ پئگير ب قورئانئ ب خواندن و) ژبه رکرنئ و کار پئ دکهت) هئته گوتن: بخوینه و بلندبه، بخوینه ههروهکی چاوا ته د دونیا پئدا دخواند، چونکی ب راستی پله یا ته ((یا ل دهف دویمهیک ئایه تا تو دخوینی

ژعه بدوللاهی کورئ عه مری (خودئ ژ ههردووکان رازی بیت) گوت: پئغه مبه رئ خودئ (صهلات و سهلامئن خودئ ل سهر بن) گوت: ((دئ ب هه قالئ قورئانئ (ئوئ پئگير ب قورئانئ ب خواندن و ژبه رکرنئ و کار پئ دکهت) هئته گوتن: بخوینه و بلندبه، بخوینه ههروهکی چاوا ته د دونیا پئدا دخواند، چونکی ب راستی پله یا ته یا ل دهف دویمهیک ئایه تا تو دخوینی

[حسن] [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وأحمد]

پئغه مبه ر (صهلات و سهلامئن خودئ ل سهر بن) به حسن هندی دکهت کو خوانده قانئ قورئانئ ئوئ کار ب وی تشتئ د ناقد هاتی دکر و بهرده وام ئو دخواند و ژبه ر دکر ئه گهر چوو به حه شتئ؛ دئ ب وی هئته گوتن: قورئانئ بخوینه و د گهل قئ خواندنئ د ناف پله یئن به حه شتئدا بلندبه، بخوینه ههروهکی چاوا ته د دونیا پئدا ب جوانی و ئارامی ول سهرخوی دخواند، چونکی ب راستی پله یا ته یا ل دهف دویمهیک ئایه تا تو دخوینی

<https://sunnah.global/hadeeth/kmr/show/65054>

